

**КОНСПЕКТ ЗА КАНДИДАТ-ДОКТОРАНТСКИ ИЗПИТ
ПО ПРОФЕСИОНАЛНО НАПРАВЛЕНИЕ 2.3 ФИЛОСОФИЯ, ЛОГИКА
(ЛОГИКА В КОНТИНЕНТАЛНАТА ТРАДИЦИЯ)**

1. Декартовата евристична логика. Учението за метода: интуиция, дедукция, индукция; естествена светлина на разума, очевидност. Обосноваване на логиката – принципът cogito, кохерентност и непротиворечивост на системата, избягване на порочния кръг в доказателството. Критиката на Дж. Вико срещу картезианския анализ и философски основания на логиката.
2. Кантовата трансцендентална логика. Аналитични и синтетични положения. Обща и трансцендентална логика. Логическата функция на разсъдъка в съжденията. Чистите разсъдъчни понятия или категории.
3. Дедукцията на чистите разсъдъчни понятия. Принципи на трансценденталната дедукция. Първоначалното синтетично единство на аперцепцията и обективното единство на самосъзнанието. Логическата форма на съжденията и трансценденталната аперцепция. Приложение на категориите върху предметите на опита.
4. Трансцендентална способност за съждение. Аналогии на опита: субстанция, причинност, взаимодействие. Феномени и ноумени. Различаване на емпиричната и трансцендентална употреба на разсъдъка.
5. Хегеловата спекулативна логика. Разбирането на Хегел за задачите на логиката. Рационално и сетивно мислене. Разсъдъчно, негативно диалектическо и спекулативно мислене. Трите отношения на мисленето към действителността: метафизика, емпиризъм, непосредствено знание. Спекулативното противоречие и формалната тъждественост.
6. Понятието като обединяващ елемент на Хегеловата логика. Отношението между логика и феноменология при Хегел. Трите възгледа за истината. Логиката като саморазгръщане на категориите на духа. Мислене-в-себе-си, мислене-за-другото, мислене-за-себе-си. Конкретност, свобода, безкрайност на логическото мислене.
7. Опосредстване на логическото мислене. Рефлексията. Категориите снемане и ставане. Логическата триада. Трите части на Хегеловата логика. Основни категории в първа част.
8. Основни категории във втора част на Хегеловата логика.
9. Категории в трета част на Хегеловата логика.
10. Хусерловата феноменологична логика. Критиката на Хусерл срещу психологизма и натурализма в логиката. Главни теми в шесте логически изследвания.
11. Основни понятия на Хусерловата трансцендентална логика: интенционалност на съзнанието, трансцендентална редукция, тематизираща дейност на съзнанието, очевидност, изпълнена интенция
12. Феноменологико-херменевтичната логика. Принципът на достатъчното основание като ръководство за мисленето при Хайдегер. Онтологическият статус на копулата в логическото съждение.
13. Логическо и автентично мислене. Логос и знаков /символен/ език .
14. Логиката на въпроса и отговора при Колингуд и Гадамер.
15. Отношението между логика и феноменология при Рикьор.

Литература:

Джамбатиста Вико, *Новата наука*, превод от италиански Александър Гънгов, Нева Мичева, Яна Проданова, София, “Панорама плюс”, 2010.

Ханс-Георг Гадамер, “Истина и метод”, превод от немски Димитър Денков, Плевен, Евразия-Абагар, 1997.

Рене Декарт, “Разсъждение за метода”, “Метафизически размишления” в: “Избрани философски произведения”, превод Донка Меламед, София, Наука и изкуство, 1978.

Имануел Кант, “Трансцендентална логика”, в: “Критика на чистия разум”, превод от немски и Цеко Торбов, София, Издателство на БАН, 1967.

Имануел Кант, „Логика: наръчник за лекции“, превод от немски Димитър Денков, София: ГАЛ-ИКО, 1994.

Едмунд Хусерл, „Увод във феноменологията: Картезиански медитации“, превод от немски Пламен Градинаров, Евразия-София, 1996.

Мартин Хайдегер, „Същности“, съставителство и превод от немски Димитър Денков и Христо Тодоров, София: ГАЛ-ИКО, 1993.

Георг Вилхелм Фридрих Хегел, “Логика”, Енциклопедия на философските науки, Т. 1, превод от немски, Генчо Дончев, София: ЛИК, 1997.

Пол Рикьор, „От текста към действието“, превод от френски Жана Дамянова, изд. Наука и изкуство, София, 2000.

„Логиката като философия“, Александър Гънгов и Дарин Дросев, съставители, София, Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, 2019.

M. Heidegger, *The Metaphysical Foundations of Logic*, Bloomington: Indiana University Press, 1984.

Thomas Fay, *Heidegger: The Critique of Logic*, The Hague: Martinus Nijhoff, 1977.

Edmund Husserl, *Logical Investigations*, Volume 1-2, trans., J. N. Findlay, Volume 1-2 (London: Routledge & Kegan Paul, 1970).

Edmund Husserl, *Formal and Transcendental Logic*, trans. Dorion Cairns (Springer, 1977).

Edmund Husserl, *Experience and Judgment*, trans. James S. Chirchill and Karl Americs (Evanston: North Western University Press, 1973).

Кирил Делев-Дарковски, встъпителна студия към Рене Декарт, “Избрани философски произведения”, превод Донка Меламед, София, Наука и изкуство, 1978.

Димитър Денков и Христо Тодоров, „Към история на въздействието на „Истина и метод“, послеслов към Х.-Г. Гадамер, “Истина и метод”, превод Димитър Денков, Плевен, Евразия-Абагар, 1997.

Димитър Денков, студия в Имануел Кант, „Логика: наръчник за лекции“ превод от немски Димитър Денков, София: ГАЛ-ИКО, 1994.

Деян Деянов, „Увод в логиката и методологията на хуманитарните науки“, Пловдив, Пловдивско университетско издателство, 2001.

Генчо Иванов Дончев, „Хегел и неговите предшественици“, София, Наука и изкуство, 1982.

Генчо Иванов Дончев, въстъпителна студия и обяснителни бележки към Георг Вилхелм Фридрих Хегел, „Логика“, Енциклопедия на философските науки, Т. 1, София: ЛИК, 1997.

Кристиян Енчев, „От интенционалност към интензионалност. Логическият път на виртуалисткия трансцендентализъм“, София, ИФИ-БАН, 2009.

Евалд Илиенков, „Диалектическа логика“, София, 1975.

Валентин Канавров, „Пътища на трансценденталния схематизъм“, София, „Изток-Запад“, 2015.

Валентин Канавров, „Критическата метафизика на Кант. Опит за виртуалистски трансцендентализъм“, Велико Търново, Фабер, 2003.

Силвия Кръстева, „Кант-Хегеловата теория на логическите форми“, „Генезис и поле на логическата теория. Студии по философска логика“, Велико Търново, Фабер, 2018, с. 125-282.

Александър Кънев, „Западната философия. Платон, Декарт, Кант, Хегел - парадигми, революции, перспективи“, том 1, София, Идея, 2005.

Александър Кънев, „Западната философия. Витгенщайн, Хайдегер, Гадамер, Дерида - парадигми, революции, перспективи“, том 2, София, Идея, 2005.

Нелли Мотрошилова, „Путь Гегеля к «Науке логики». Формирование принципов системности и историзма“, Издателство „Наука“, Москва, 1984.

Елена Панова, „Кант и аналитичната метафизика“, София, Издателство на БАН, 1986.

Иван Петков Пунчев, „Исторически генезис на идеята за математическа диалектическа логика“, предговор Веселин Петров, София, Фондация „Земята и хората“, 2015.

Златко Стоянов, „Към критиката на философията на Хусерл“, София, Наука и изкуство, 1981.

Цеко Торбов, въстъпителна студия към Имануел Кант, „Критика на чистия разум“, София, Издателство на БАН, 1967.

Александър Гънгов, „Встъпителна студия“, „Логиката като философия“, Александър Гънгов и Дарин Дросев, съставители, София, Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, 2019.

Александър Гънгов, „От поетичната логика към социалната метафизика“, въстъпителна студия към Джамбатиста Вико, „Новата наука“, София, „Панорама плюс“, 2010, 5-24.

Alexander Gungov, "Why did the Modern Reason Fail? A Few Remarks from the Continental Philosophy Perspective," *Proceedings of the XXII World Congress of Philosophy: Rethinking Philosophy Today*, (Bowling Green: Philosophy Documentation Center, 2008), vol. 30, 17-24.

Alexander Gungov, "Vico's Deviation from Descartes's Logical Principles", *Sofia Philosophical Review*, No. 2, Vol. II, 2008, 48-56.